

Farní věstník

KVĚTEN 2013

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXI, číslo 5

Cesta Ježíšova

Po měsíční pauze se opět vracíme k zamyšlení nad vyznáním víry. Už jsme uvažovali nad tím že Ježíš přijal naše lidství. Stal se plně člověkem, abychom my mohli mít účast na životě Božím, věčném. Ve svém utrpení a smrti nám Ježíš vyznal lásku až do krajnosti. Svým vzkříšením nás povolal k novému životu. Když se nyní připravujeme oslavit slavnost Nanebevstoupení Páně a Sslání Ducha svatého, připomínáme si že Ježíš odchází se svým oslaveným tělem do nebe, ale tady na této zemi chce dále působit skrze ty, kteří v něj uvěřili.

Ježíšova cesta k záchraně člověka tedy pokračuje skrze kroky nás věřících. Skrze naše slova a skutky se má v tomto světě uskutečňovat záchrana člověka. Slova a skutky ovšem vycházejí z naší mysli. Jestliže budeme opravdově toužit tak jako Ježíš po záchraně každého člověka, budou posléze i naše slova a skutky odpovídat této touze.

Kéž se Ježíšova touha po spáse světa uskutečňuje i skrze náš život.

o. Josef Maincl

Bohoslužby v květnu 2013

So	4. 5. 2013	18:00	Matka Boží
Ne	5. 5. 2013	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	11. 5. 2013	18:00	Matka Boží
Ne	12. 5. 2013	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	18. 5. 2013	18:00	sv. Jan Nepomucký

Ne	19. 5. 2013	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jan Nepomucký
		10:30	sv. Jan Nepomucký
So	25. 5. 2013	18:00	Matka Boží
Ne	26. 5. 2013	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží

Farní pouť do Hlubokých Mašůvek, Vranova nad Dyjí a Šumné.

Dne 11.5.2013 se vypravíme na pouť do Hlubokých Mašůvek, Vranova nad Dyjí a Šumné. Odjezd z Telče bude v 7 hodin ráno. Prosíme, kdo by měl zájem ať se přihlásí v neděli po ranní nebo po deváté mši svaté ve farní knihovně u paní Trojanové, případně v týdnu na telefonním čísle 736 739 026.

Vezmi a čti

28. dubna 2013

5. neděle velikonoční – cyklus C

Sk 14,21b-27; Zj 21,1-5a; Jan 13,31-33a.34-35

Když Jidáš odešel, Ježíš řekl: “Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven v něm. Je-li Bůh v něm oslaven, oslaví Bůh i jeho v sobě, ano, hned ho oslaví. Dítky, jen krátký čas jsem s vámi. Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“ (Jan 13,31-33a.34-35)

Kdybyste četli evangelia v řečtině, narazili byste zde mnohokrát na slovo *agapé*. Tento výraz označuje lásku, která tvoří podstatu nebeského království. Ve starověkém Řecku slovo *agapé* odkazovalo k hodnotě ukryté v *drahokamech*. Tento význam dobře koresponduje s evangeliem, kdy Ježíš tuto *drahocenost* přičítá těm, kteří jsou obvykle odmítáni. Pod povrchem nemocí a slabostí odhaluje jádro, skrývající drahokam.

Láska *agapé* představuje alternativu k nenávisti, podezřívavosti, odsuzování a paranoidnímu chování. Jde o “prožitivní” orientaci. Znamená to, že jdete světu vstříc s otevřeným srdcem, nikoli se srdcem podezřívajícím a připraveným trestat.

Ježíš řekl zcela jasně, že láska k Bohu, láska k bližnímu a láska k sobě samému jdou ruku v ruce.

Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali (*agapate*); jako já jsem miloval (*agapesa*) vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku (*agapen*) jedni k druhým. (Jan 13,34-35)

Je s podivem, že navzdory tomu, jak jasný a jednoznačný je tento výrok, v němž Ježíš třikrát za sebou použil slovo *agapé*, vzhlíží křesťané i nadále k Desateru přikázání Starého zákona jako k jediné morální normě. Ježíš představuje morálku postavenou na nových základech a nejde pouze o soubor nových pravidel. Stará norma se svými minimálními a negativními požadavky je nahrazena normou novou. Ta je ztělesněním inspirativní vize, která staví na lásce, nikoli na povinnostech, které má člověk s bázní dodržovat.

Když se jen poslušně řídíme nějakými pravidly, vychází to ze zcela jiných pohnutek a životní filozofie. Je zde nebezpečí, že budeme daná pravidla dodržovat příliš striktně, nebo naopak využívat mezery v nich; že zapomeneme, co je podstatou morálního života, a nebudeme věnovat pozornost otázkám spravedlnosti a morálky, které nejsou ve stručných příkazech doslovně uvedeny. U morálky založené na lásce naproti tomu hrozí, že budeme pojem lásky chápat příliš romanticky, že spojení “vzájemná láska“ budeme vztahovat pouze na vybranou skupinu lidí a že nám unikne převratný charakter tohoto požadavku.

Agapé není touha vlastnit nebo dosáhnout uspokojení. Prvořadým významem tohoto slova je “dát najevo cit“. Jak jsme viděli, může mít *agapé* druhotný význam “pečovat o někoho jako o drahokam“. Ježíš volí filozofii citu, která řeší záležitosti srdce a duše. Nejedná se o pouhou abstraktní teoretickou lásku v tom smyslu, že chceme pro lidstvo to nejlepší nebo že bojujeme za nějaký ideál. Ježíš svým vlastním příkladem ukazuje, že *agapé* znamená skutečnou úctu k odmítaným a odsuzovaným, srdečné přijetí lidí různých povah a přiměřenou pozornost, kterou věnujeme blízkým přátelům.

Ježíš byl podle všeho laskavý člověk. Byl velmi blízko dětem, bral ostatní za ruce při tanci, zval ke stolu přátele i neznámé lidi a jeho přátelství bylo vřelé.

Ježíš je vzorem člověka, který je tolerantní k lidským slabostem a jen zřídkakdy někoho odsuzuje. Člověka, který je schopen hlubokého přátelství a dokáže druhé uzdravovat. V dnešní době je patrně důležitější, aby Ježíšovi učedníci svého učitele napodobili skrze tyto vlastnosti, než aby chápali jeho slova zcela přesně a striktně se drželi všech pravidel, která z nich plynou.

Podle tradičních interpretací jsou podstatou evangelií právě tato pravidla a respekt k autoritě. A na tomto základě jsou potom lidé nabádáni k sentimentální lásce. V evangeliích se však zjevně tvrdí pravý opak – to nejdůležitější je nesentimentální láska. Objevuje se zde i jiný koncept přikázání. Jedná se především o to zaujmout takový postoj k životu, který by dal přirozeně vzniknout lásce *agapé*.

Ježíšovo nebe není utopie. Jsou to životní podmínky, v nichž můžeme naplno prožívat svůj každodenní život založený na ideji úcty, kterou Albert Schweitzer nazýval “úcta k životu“.

A toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec; i já ho budu milovat a dám se mu poznat. (Jan 14,21)

Skvěle to vyjádřil teolog Paul Tillich, který řekl, že díky této filozofii lásky budete cítit, že jste přijímáni takoví, jací jste, a to bez výhrad. Nebudete sami sebe odsuzovat za chyby, kterých jste se dopustili, ale na té nejhlubší možné úrovni budete cítit, že jste přijímáni a respektováni.

“Když si uvědomíme, že roky plynou a vytoužená dokonalost života se nedostavuje, když zjišťujeme, že náš život po mnoho let ovládají stále tytéž staré zvyky, nepřijemně nás to zasáhne. V takovém okamžiku se někdy do naší temnoty prodere záblesk světla a my jako bychom náhle slyšeli hlas, který říká: „Jste přijímáni. Jste přijímáni tím, který vás převyšuje a jehož jméno neznáte. Nyní se na jeho jméno netažte, snad vám bude odhaleno později. Nyní jednoduše přijměte skutečnost, že jste přijímáni!“ Když se nám toto stane, zakoušíme milosrdenství. Po takové zkušenosti možná nebudeme lepšími než předtím a možná nebudeme ani víc věřit v Boha. Přesto však všechno bude najednou úplně změněné.“ (Paul Tillich)

Tajemství Ježíšovo je v kontextu této duchovní a pozemské lásky *agapé* konečně odhaleno. K podstatě tohoto tajemství nemůžeme proniknout skrze rozumové poznání, skrze historii nebo teologii, ale pouze poznáním moci lásky, která je základním životním principem.

Když láska vystřídá touhu ovládat, změni se zásadně náš pohled na svět a důsledky, jaké tato změna bude mít v praktickém životě, si stěží dokážeme představit.

Základem filozofie lásky, kterou nacházíme v evangeliích, je uznání odlišnosti a respekt k tomu, co je “jiné“. Když se stejné smýšlející lidé vzájemně podporují, nemá to ještě nic spojeného s *agapé*. V evangeliích je mnoho příběhů o cizincích, o ztracených existencích a o lidech nějak odlišných, kteří jsou všele přijímáni. Jde o společenství všech lidí, které přesahuje hranice náboženského vyznání a hranice národnosti.

Můžeme hovořit o čtyřech základních elementech nebeského království – *basilea, metanoia, therapeia* a *agapé* – království, změna pohledu na svět, uzdravování a láska. *Thomas More – A psal prstem do písku*

Láska je veličina aktivní – není to rybník, ale řeka.

Nikdo nezná a ani nikdy znát nebude všechno, co by o lásce znát potřeboval. Láska nás tak láká taky proto, že je neuchopitelná. Jestliže někdo tvrdí, že už lásku úplně pochopil, tak je buď lhář, hlupák nebo je mrtvý.

A nezbývá než naslouchat velkému zákonu srdce, který tvrdí: “Dokud žijete, milujte se navzájem a neste si následky.“

Robert Fulghum – Opravdová láska

Základní slova nejsou jednotlivá slova, nýbrž slovní dvojice.

Jedním základním slovem je slovní dvojice Já-Ty.

Základní slova neoznačují věci, nýbrž poměry, vztahy.

Základní slova říkáme svou bytostí.

Základní slovo Já-Ty ustavuje svět vztahu.

Mezi “Já“ a “Ty“ není žádný účel, žádná chtivost a žádné předjímání.

Jenom tam, kde se všechny prostředky hrotí, dochází k setkání.

Láska je odpovědnost jednotlivého “Já“ za jednotlivé “Ty“.

Vztah je vzájemnost.

Na počátku je vztah.

Martin Buber – Já a Ty

www.vezmiacti.cz

Noc kostelů 2013

Letos se kostely v celé České republice otevrou 24. května. Akce je opět příležitostí pozvat co nejširší veřejnost do kostelů a ve večerní a noční atmosféře zde nabídnout možnost setkat se s křesťanstvím prostřednictvím hudby, umění, zážitku. Mottem letošního ročníku je úryvek z knihy proroka Zachariáše (14, 7): “Potom už nebude den ani noc, ale v čase večera bude světlo.“ Kostely a modlitebny, sbory či řády přivítají v otevřených kostelech návštěvníky bohatým programem.

“Potom už nebude den ani noc, ale v čase večera bude světlo.“ (Zach 14,7)

Tma nám přináší pocit ohrožení. Prožíváme pocit bezmoci. Volání proroka Zachariáše může být vyjádřením každého člověka, který očekává záchranu. Nejen ochranu před zlem, ale trvalou záchranu, kterou už nic neohrozí. Kde vzít naději? Kde vzít sílu k očekávání, že spravedlnost, právo, obecné dobro zvítězí? Mnohokrát jsme se zklamali, mnohokrát jsme byli opět ponořeni do situací,

keré se staví proti nám. Nadějí nám je pouze to, že po noci přichází svítání, po zimě jaro. Že čas odnese zlé a opět bude pro co žít.

V této chvíli chápeme touhu člověka po absolutním dobru. Touhu člověka po opravdové lásce nedotčené sobectvím. Touhu, aby náš křehký život měl cíl.

Otevřené kostely se v naší milostiplné noci mohou stát majákem naděje pro každého člověka, který hledá jako Zachariáš trvalou záchranu, spásu. Nejde o zářící, mnohdy barevná okna, která v noci tohoto světa budou svítit dlouho do noci. Nejde především o program, který nabídneme.

Kéž lidé, kteří chrámy navštíví, najdou v nich ty, kteří pro ně budou živým svědectvím naděje vložené v Ježíše Krista. Jsme přece lidé, kteří již žijí v Duchu a v Pravdě, kteří mají živý vztah k Bohu nejen v kostele. Celý náš život, vše co říkáme, co děláme, jak se chováme, ať je projevem důvěry pramenící z poznání, že v Ježíši je záchrana. Pak se v nás lidé setkají s Ním, Živým na věky. My, lidé skutečně živí, jsme přece slávou Boží (*sv. Irenej z Lyonu*); ta září nad každým místem a našim nehasnoucím světlem je Beránek Pokoj vám!

P. Mgr. Vít Zatloukal

Kostel sv. Jakuba, u zámku

Dětský program začíná 15:30 u sv. Ducha, pokračuje u sv. Jakuba:

16:10 - 16:40 - Koncert Srdíčko na dlani, hraje a zpívá dětský sbor Srdíčko

16:40 - 18:00 - Program pro děti

17:50 - 18:00 - Zvony vítají návštěvníky, možnost prohlídky manuálního zvonění na věži kostela

18:10 - 18:30 - Zahájení Noci kostelů, ekumenická modlitba za město Telč

18:40 - 19:40 - Slovo Boží, slovo života, vyprávění jak k nám přišla Bible

19:50 - 20:00 - Zvonění klekání, prohlídka manuálního zvonění na věži kostela

19:50 - 20:30 - Karikatury Boha, PhDr. Kateřina Lachmanová ThD., po přednášce autogramiáda knih

20:40 - 21:10 - Hudba varhan, historický nástroj rozezná žáci telčské ZUŠ

21:20 - 22:45 - Ticho kostela promlouvá

23:00 - 23:30 - Komentovaná prohlídka kostela

0:10 - 0:20 - Troubení v zvěže kostela na dobrou noc

Kostel Jména Ježíš (Jezuitský), u zámku

16:40 - 17:30 - Telčské hřbitovy II. Virtuální procházka po hřbitově u Matky Boží

17:40 - 18:00 - Málo známé písně, Klub seniorů

18:40 - 19:30 - Telčské hřbitovy II. Virtuální procházka po hřbitově u Matky Boží

19:40 - 20:10 - Komentovaná prohlídka kostela s výkladem o kryptě

20:20 - 21:10 - Ab ovo - Od vejce, divadelní představení

21:20 - 22:45 - Osobní rozjímání se zpěvy z Taizé

23:00 - 24:00 - Santini ve tmě

0:00 - 0:10 - Závěrečná ekumenická modlitba

Otevřená krypta pod kostelem Jména Ježíš (vstup z Kyptova náměstí)

17:00 - 23:00 - Odlévání svíček z vosku

17:00 - 23:00 - Opis Bible

17:00 - 23:00 - Výstava kovaných plastik, David Habermann

Kostel sv. Ducha, u Horní brány

15:30 - 16:00 - Začátek dětského programu u sv. Ducha, pokračuje u sv. Jakuba

18:40 - 19:10 - Jan Karafiát, Broučci

19:30 - 20:15 - O Bibli králické v jubilejním roce

21:20 - 21:50 - Jan Karafiát, Broučci

22:00 - 22:45 - O Bibli králické v jubilejním roce

Mikulčice 2013 – Setkání kultur

Pátek 24. května 2013

Od 21:00 hodin bude v Mikulčicích probíhat natáčení televizního záznamu České televize k 1150. výročí příchodu svatého Cyrila a svatého Metoděje na Velkou Moravu. Večerní záznam hudebně vizuální ferie Cyril a Metoděj – Apoštolové Slovanů je součástí pestrobarevné mozaiky aktivit připravovaných k 1150. výročí příchodu věrozvěstů na Velkou Moravu. Hlavním mediálním projektem výročí je stejnojmenné dokudrama, které vzniká v koprodukcí společnosti Three

brothers production a ve spolupráci s Jihomoravským krajem, Českou televizí a dalšími partnery.

Sobota 25. května 2013

Od 10:00 hodin do 12:30 hodin bude sloužena pravoslavná mše patriarchou Bartolomějem za účasti poutníků z celého světa a významných osobností ze společenského života (účast již přislíbili např. brněnský biskup Vojtěch Cikrle, kardinál Dominik Duka, předseda Senátu Milan Štěch, místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Karolína Peake a další). Celá mše bude přenášena živě prostřednictvím České televize a Českého rozhlasu 2. Pro poutníky je připraven další doprovodný program.

Neděle 26. května 2013

Pro návštěvníky bude připraven rozsáhlý kulturní program zahrnující prezentaci tradic a lidového umění Jihomoravského kraje, dětské workshopy na téma Cyril a Metoděj, tematická výstava, duchovní setkání u sousoší Cyrila a Metoděje a na Akropoli u cyrilometodějského kříže, prohlídky expozic, odborný výklad u základů VI. kostela a další.

Aktuální informace pro poutníky k dopravě a organizaci hlavních oslav ve dnech 24. až 26. května 2013 naleznete na stránkách www.kr-jihomoravsky.cz

Diecézní muzeum v Brně.

Brněnské Diecézní muzeum zřízené naším biskupstvím a umístěné v nově rekonstruovaných prostorách na Petrově 1 v bývalém kapitulním děkanství v sousedství katedrály sv. Petra a Pavla má za sebou šest let obnovené existence.

Původní muzeum vzniklo v r. 1993 a sídlilo ve starobrněnském augustiniánském klášteře až do r. 1997, kdy byla jeho činnost přerušena. Lidé mohli novou výstavu zhlédnout znovu až na Petrově v srpnu 2006. Tehdy však nesla název Expozice sakrálního umění. Toto pojmenování se na současný název Diecézní muzeum změnilo po roce.

Základem stálé výstavy jsou díla sakrálního umění pocházející z kostelů a far brněnské diecéze, komponované na základě životního příběhu Ježíše Krista s názvem Vita Christi /Život Ježíšův/.

V členitých prostorách historického domu Petrov 1 se návštěvníkům nabízí možnost sedmera zastavení s Ježíšem Kristem. První zastavení - Narození Páně - je věnováno Ježíšovu narození a ukazuje na samé začátky všech dalších velkých událostí v životě Spasitele. Druhé - Od zvěstování ke křtu Páně - zahrnuje řadu témat od zvěstování Panně Marii až po Ježíšův křest v řece Jordán, který stojí na počátku jeho veřejného působení. Třetí - Hlásání Božího království - zobrazuje Boží lásku v činech Ježíše Krista a také v jeho konání zázraků. Proto hlavním exponátem je tu obraz Uzdravení slepého. Navrácení zraku vyjadřuje hluboký symbolický význam, neboť obnovení zraku tělesného je znamením pro obnovu zraku duše - pro víru v Ježíše - Spasitele. Ve čtvrtém zastavení nesoucím název Od poslední večeře k Olivové hoře se setkáváme s tématem poslední večeře jako události zásadního významu, v níž leží základ a východisko dnešní eucharistické bohoslužby. Páté zastavení - Pašije - vypráví o událostech odvíjejících se od Ježíšova zatčení a vrcholících jeho ukřižováním na

Golgotě. Šesté zastavení - Zmrtvýchvstání Páně - popisuje zmrtvýchvstání Ježíše Krista jako nejhlubší tajemství a centrální článek křesťanské víry. Posledním sedmým zastavením je v expozici Soslání Ducha Svatého. Výtvarnými prostředky se představuje tato událost, a poukazuje na to, že se otevřela nová etapa dějin spásy.

V závěru r. 2012 byla tato stálá expozice Vita Christi obohacena o nový exponát, který je umístěn v části Zmrtvýchvstání Páně – o malbu s velmi vzácně se vyskytujícím námětem: Edesský král Abgar přijímá mandylion – pravý Kristův obraz. Obraz připomíná legendu spojenou s historicky doloženou postavou krále starověkého města Edessy – Abgara. legenda vypráví, že vážně nemocný Abgar se rozhodl požádat o pomoc a vyléčení Ježíše. Napsal mu dopis, jehož text je zachycen na obrazu. V jeho obsahu je nejen pozvání krále Ježíšovi k návštěvě města, ale také i nabídka poskytnout mu tu trvalý pobyt, přesněji azyl. Abgar mimo jiné píše “ má země je velmi malá, ale krásná a vážená, pro nás oba bude však dostačující”. Nejnapadnějším motivem na tomto obraze je pak předání roušky s Kristovým portrétem, která navazuje na další část legendárního děje, podle něhož nabyl král Agar přesvědčení, že mu k uzdravení stačí Ježíšův obraz. Legenda popisuje, že se tak stalo, avšak vyslaný malíř nemohl dlouho portrét vytvořit a Ježíš proto svoji tvář musel na roušku sám otisknout. Látka s otiskem Kristovy tváře tak patří mezi několik jen velmi zřídka se vyskytujících výjevů, které bývají označovány jako “pravé obrazy” nebo “obrazy rukou neutvořené”. Obraz vystavený v Diecézním muzeu je zvláštní také tím, že se v českých sbírkách zatím nepodařilo objevit jeho žádnou tematickou obdobu. Zařazení obrazu do expozice Vita Christi bylo také oslavením šestého výročí znovuotevření Diecézního muzea.

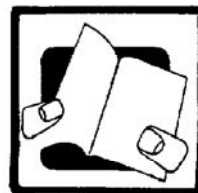
Diecézní muzeum se vyznačuje v rámci naší muzejní sítě svoji originalitou a specifickými výrazovými prostředky. Pro výstavu Vita Christi je charakteristická konfrontace mezi sochami a obrazy a biblickými texty, které byly zdrojem a jejich inspirací. Do expozice její tvůrci začlenili i symbolické objekty např. stůl poslední večeře Páně nebo světlem prostoupené dveře, které podtrhují jak věcnou charakteristiku tehdejších událostí, tak i jejich symbolický význam. Vzájemné srovnání výtvarného projevu obrazů a plastik s texty evangelických zpráv přispívá významnou měrou k hlubšímu pochopení a prožitkům jejich uměleckého a duchovního poselství. Práce byly tvůrci výstavy vybírány tak, aby doložily velké umělecké dědictví a souběžně upozornily na svoje myšlenkové východiska. Návštěvník může prostřednictvím pozdně středověkého a barokního umění absolvovat “cestu” Ježíše Krista od narození až po soslání Ducha Svatého.

Diecézní muzeum Brno se však nezabývá pouze výstavní činností. Nedílnou součástí jeho práce je nespočet doprovodných a vzdělávacích akcí, množství nejrůznějších kulturních programů a přednášek z bohatých dějin i současnosti křesťanské kultury. Zvláště oblíbené jsou komentované prohlídky expozice a katedrály pro předem ohlášené skupiny návštěvníků atd.

Odměnou vysoké aktivity pracovníků muzea jsou návštěvy zájemců všech věkových kategorií včetně žáků brněnských a mimobrněnských škol, pochvalné zápisy v knize návštěv a to jak odborníků, tak i laiků. Nelze přehlédnout ani úspěšné prezentace netradiční koncepce výstavní činnosti na řadě sympozií a v poslední době i vysoké ocenění dokumentárního filmu Vita Christi na mezinárodní filmové přehlídce ARS film Kroměříž.

Diecézní muzeum je otevřeno celoročně kromě pondělí. Návštěvní doba je v období říjen až květen od úterý do neděle 10 - 17 hodin, v červnu až září od úterý do neděle od 10 do 18 hodin. Aktuální informace může zájemce získat na www.petrovinfo.cz.

Podle materiálů poskytnutých ředitelem diecézního muzea PhDr. Karlem Rechlíkem připravil Ing. Jiří Ptáček

Z farní knihovny

Po provaze ke Kristu – Max Kašparů

Knížky Maxe Kašparů si nacházejí cestu k lidským srdcím takřka samy. Příčinou úspěchu je hluboká lidskost autora samého, ale i jeho znalost lidských srdcí; proto je vzájemná komunikace tak snadná, srdečná a přináší své ovoce.

Určité věci člověk nemůže vnímat v mládí nebo ve středním věku: jsou výsadou začínajících šedin. Může o nich mluvit jen ten, kdo už si něco prožil.

Nemám tím na mysli hotové odpovědi, ale spíše hotové otázky: otázky, které jdou pod kůži a vedou k zamyšlení, otázky, které provokují k novému hledání, i ty, které rozjasní tvář úsměvem či údivem, protože “koho by tohle napadlo”!

Kdo by v knize Maxe Kašparů hledal hlubokou teologii nebo odborné biblické výklady, bude zklamán. Ale patří-li čtenář do kategorie těch, jimž je určeno věnování, tedy k těm, kteří nepřestávají hledat, určitě si tu najde jak pokrm na cestu, tak i motivaci pro další hledání.

Bůh a peníze dialog mnicha s manažerem – Anselm Grün, Jochen Zeit

Benediktinský mnich a špičkový manažer diskutují o tématech dnešního světa, která se týkají nás všech: úspěch a odpovědnost, ekonomika a blahobyt, kultura a hodnoty – zkrátka Bůh, peníze a svědomí. Sešly se tu dvě mimořádné vůdčí osobnosti ze světů tak odlišných, jako jsou klášterní klauzura a top management nadnárodní firmy. Něco však mají společného. Anselm Grün je sice především mnich a teolog, ale v opatství Münsterschwarzach má na starosti ekonomický chod rozsáhlého kláštera a řídí stovky jeho zaměstnanců. Jochen Zeitz byl 19 let vrcholným manažerem sportovní a lifestyle firmy Puma, který v posledních letech přesouvá svůj zájem na životní prostředí a principy trvale udržitelného rozvoje. Jejich názory a postoje nejsou jen prezentací osobních pohledů a zkušeností, ale burčují nás k tomu, abychom pomohli vytvářet svět, kde nevládne jen zákon džungle.

V farní knihovně je nabídka knih autora Bohumila Černíka z jeho pozůstalosti. Jsou to například tituly: Naše krásná země, Výstražná znamení, Brána nebeská, Jediný v Čechách.

Bohumil Černík, - kronikář Vysočiny soustředící se na období komunismu a jeho likvidaci soukromého vlastnictví, bývalý soukromý zemědělec a politický vězeň. Za komunismu byl dvakrát vězněn. Soukromě hospodařil navzdory nepřetržitě státní šikaně a perzekuci až do roku 1970.

Pokud by měl o tyto knihy někdo zájem, je možnost si je vzít zdarma v neděli 5. května po ranní a deváté mši svaté.

Z matriky:

V měsíci dubnu byli pokřtěni:

Anna Trojanová

V měsíci dubnu přijaly svátost manželství:

Tomáš Mareček a Hana Líčková

V měsíci dubnu nás předešli na věčnost:

Jaroslav Komín

Marie Pochopová

Uzávěrka příštího čísla je v pátek 17. 5. 2013

*Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč - www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz*